

Kázeň z ev. Služieb Božích s VP, Bratislava, Nový kostol,
17. 4. 2025, 18.00 h, **Zelený štvrtok**, ES 101, 112, 1 (VP:
112, 2 - 7, 604), 298, A 71, ; čítaný text: 2. Mojžišova 12, 21
- 28,

téma: **V tú noc, keď bol zradený**

1.Korintským 11, 23 - 25: „Lebo ja som prijal od Pána, čo som vám aj odovzdal: Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb, a keď dobrorečil, lámal a riekol: Vezmite, jedzte, toto je moje telo, ktoré sa za vás [vydáva]; to čiňte na moju pamiatku! Podobne po večeri (vzal) aj kalich a riekol: Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi: to čiňte, kedykoľvek budete piť na moju pamiatku!“

Milí bratia a milé sestry!

Jedna z najkrajších nocí roka je štedrovečerná. Viažu sa k nej mnohé spomienky z nášho detstva. Spája sa s ňou aj veľa pekných chvíľ s našimi blízkymi.

No sú aj inakšie noci. Noci plné strachu a opustenosti. Noci nevernosti, nelásky a zrady. Takou bola aj noc prvého Zeleného štvrtku.

Nielenže priatelia nechajú v „štichu“ svojho priateľa, nielenže učeníci opustia svojho Učiteľa, ale **zradený bol sám Boh.** On prišiel k nám v tú prvú tichú noc - v ľudskom tele - aby bol s nami. **Prišiel ako jeden z nás, aby sme sa Ho nemuseli desiť. Učil nás žiť, milovať blížnych, odpúšťať - uzdravovať zranené vzťahy. A predsa sám bol zranený i zradený.** Za svoju lásku sa nedočkal vdáky. Poviažali Ho a jeden zo strážcov veľkňazovej dvorany **udrel Ježiša po tvári** (Ján 18, 22).

Koľko faciek sme dali my Ježišovi? - Svojou nedôverou Bohu, neochotou odpúšťať si, sebeckom a ľahostajnosťou?

Facka onoho strážcu nám pripomína naše zlyhania, **naše**

rozchody s Bohom. Naše zrady na láske Ježiša Krista k nám.

Áno, jestvuje nielen tichá noc Štedrého večera, ale aj noc zrady, noc odpadnutia.

Avšak jestvuje aj **div nad všetky divy, keď Pán Ježiš, v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb, dobrorečil, lámal a dával.**

Tieto **slová ustanovenia Večere Pánovej boli vyslovené v tú noc, keď bol náš Pán zradený.** - Keď vedel, že bude zajatý, zradený, súdený, oplúťý, posmievaný, zbičovaný a hrozným spôsobom zabitý - **v tú noc berie do svojich rúk chlieb a vraví: Moje telo za teba vydané.** V tú noc zrady berie kalich, požehnáva ho a hovorí: Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi. Krví, ktorá

sa vylieva na odpustenie tvojich i mojich hriechov.

Pán Ježiš Kristus odpúšťa našu nevernosť cez svoju vernosť k nám. Na facky nedôvery, neposlušnosti, ľahostajnosti, sebeckva, zrady, ktoré sme Mu dali, odpovedá svojim: **Za teba!**

Zomieram namiesto teba, v tvojom záujme, kvôli odpusteniu tvojich hriechov, aby si mal/mala možnosť nového začiatku.

Nezavrhol nás, ale dovolil, aby bol zavrhnutý, potupený a zabitý namiesto nás.

Nesúdi nás, ale **obdarúva nás obetovaním svojho nevinného života - darom najcennejším.** Na odpustenie našich hriechov, **aby sme mohli žiť v novom, kvalitatívne lepšom vzťahu s Bohom i ľuďmi.**

Ježiš dal svoju Večeru do spojitosti s novou zmluvou. A tak **má byť každé naše prijímanie Večere Pánovej príležitosťou, aby sa nová zmluva i pri nás stávala skutočnosťou. - Aby sa Božia vôľa stávala aj našou vlastnou vôľou,** keď ju budeme plniť nie z túžby po odmene, ani zo strachu pred trestom, ale preto, že **v Božej vôli, v poslušnom nasledovaní Pána Ježiša Krista spoznáme jedinú zmysluplnú možnosť života.**

Nech nás dary Večere Pánovej, ktoré budeme prijímať - **láska za nás obetovaného Pána Ježiša Krista, ktorá je ich podstatou - premieňa na Boží obraz.** Robí náš charakter čo najviac podobným charakteru Pána Ježiša Krista. Amen.

S použitím: Ernst Volk (in: Feste Burg 1998 /9. 4./ Freimund-Verlag, Neuendettelsau 1997); Ján Grešo (in: zborník Viditeľné

slovo, s. 137; vyd. Tranoscius Liptovský Mikuláš 1998): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**

Modlitba: Zradili môjho Ježiša.
Nielen pred dvetisíc rokmi Ho zradili.
Nielen v Getsemane Ho zradili.
Nielen Judáš, jeden z učeníkov, Ho zradil.

Pane,
veľakrát, predvčerom, včera a dnes zrádzajú Teba.
V mojej vlasti Ťa zrádzajú, ja som to, kto Ťa zradil.
Nie bozkom som Ťa zradil, ako Judáš,
ale zanedbal som skutky viery.
Nie týmto pozdravom som Ťa zradil: „Zdravím Ťa, Majstre!“,
ale prešiel som vedľa brata
a neprihovoril som sa mu niekoľkými priateľskými slovami.
Pane, nedovoľ, aby som ukončil svoj život ako Judáš.

Zapreli môjho Ježiša.
Nielen v predvečer ukrižovania Ho zapreli.
Nielen na dvore najvyššieho kňaza Ho zapreli.
Nielen Peter Ho v strachu zaprel.

Pane,
ako často som Ťa zaprel, hanbil som sa za
Teba.
Koľkokrát mi ľudia vzali odvahu k vydaniu
svedectva,
koľkokrát som sa obával plameňa sveta.
Pane, pomôž mi, oľutovať a obrátiť sa, ako
Peter!

Ukrižovali môjho Ježiša.
Nielen tí, čo kričali: „Ukrižuj Ho!“
Ukrižovali Ťa.
Nielen Pilát svojim rozsudkom.
Ukrižovali, nielen vojaci, ktorí Ťa zranili.

Pane,
môjho sebavedomia a povýšenosti
nie je menej ako u tých Židov,
môj strach – postaviť sa za pravdu – je väčší,
ako Pilátov,
moja malovernosť Ti spôsobuje hlbšie rany,
ako klince rímskych žoldnierov.

Ó, Ježiši,
ktorý si sa takto modlil: „Otče, odpusť im!“,
odpusť aj mne.

Vtedy môj hriešny, starý život bude ukrižovaný
a zomrie,
aby bol s Tebou vzkriesený môj nový, svätý
život. Amen.

*Zdroj: Johnson Gnanabaranam: Kristovo utrpenie – dnes (in: Môj
Ježiš dnes, samizdat, nedatované)*